

**PRZYROK** (3) *sb m*

*o jasne.*

*sg N przyrok (2). ◇ A przyrok (1).*

*Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.*

*Czary, czarowanie, urok; sztuczka magiczna; fascinatio BartBydg, Cn; fascinum Mqcz, Cn; defascinatio, efascinatio, fascinus Cn (3) : Fascinatio, wrzeczenie, sicut faciunt histriones, cuglarze – przyrok BartBydg 56; Mqcz 119b; [Fascinum, eine bezauberung. P. przyrok/ vczárowanie. Volck 202 (Linde); przyrok/ Fascinum, incantamentum, aspectus contagiosus. Volck Vvv3v].*

*Zwrot: »przyrok czynić« (1): Fascinor, Czáruyę/ Przyrok czynię. Efascinor, idem. Mqcz 119b; [Fascino, ich bezaubere/ beſpreche. Pol. vczáruię/ przyrok czynię. Volck 202].*

*Synonimy: czar, uczarowanie, urzeczenie.*

MP